

berettiget har hans Stilling ikke været, hvorfor Enken kun har en mindre årlig Understøttelse for sig selv af 110 Kr. og 30 Kr. for hvert af sine Børn. Hun har derfor været nødt til at paatage sig den Bestilling at læse Korrektur paa Adreſſebogen, hvilket har været et anſtrængende Arbejde for hende; denne Rettevaagen i Forbindelse med en stærk Nerveſtæthed, hun havde, har utvivlsomt bevirket eller været medvirkende til, at hun er bleven ſindssvag og nu befinder sig paa en Sindshygeanſtalt. Gode Venner have imidlertid ſammenſtuet en Sum for hende af 2,500 Kr., men denne Sum vil snart være forbrugt til hendes og Børnenes Underhold. Udvalget har i Betragtning af den ſjergelige Skjæbne, der har ramt denne ſtakkels Enke, ikke taget i Betænkning at foreslaa denne Sag henviſt til Finantsministeren, idet man føler sig overtydet om, at heller ikke denne Sag vil drage mange Følger efter sig, og i de Tilfælde, den vil kunne drage efter sig, vil det efter Udvalgets Mening ogsaa være rigtigt at yde Hjælp. Dette med Henſyn til de to paagjældende Indstillinger, der ikke angaa Invalider. — Jeg kommer nu til de 6 Invalider, der omhandles i de øvrige Indstillinger. Jeg ſkal ſelvfølgelig ikke gennemgaa hvert enkelt af diſſe Andragender, men ſkal kun gjøre nogle Bemærkninger om et Par af dem, ſom ikke ere af ganſke ſamme Slags ſom de øvrige. Det ene Punkt er Indstillingen Nr. 12, vedrørende et Andragende fra Treier Hans Førgenſen af Sønderſkov Mark. Dette Andragende er ſædveles vel bilagt med Atteſter fra Læger og ſærlig med en meget udførlig Atteſt fra een Læge, hans nuværende Læge. Det oplyſes deri, at han idag for 20 Aar ſiden var med paa Tilbagetog fra Dannevirke. Han havde dengang nylig overſtaaet en Lungebetændelse og havde ikke været oven Senge mere end 7—8 Dage. Han blev ſtrag efter dette Tilbagetog syg, og det er ogsaa ſandſynligt og rimeligt efter det Veir og den Aarſtid, paa hvilken Tilbagetoget ſkede, og de Anſtrængelſer, ſom dermed vare forbundne, at han, ſom nylig havde overſtaaet en Lungesygdom, har lidt et Knæk. Det oplyſes ved Lægeatteſt, at han har haft Lungebetændelse 12 Gange og Blodſpytninger den ene Gang efter den anden. Ganſke viſt kan det ikke juridiff beviſes, at Tilbagetog og de Strabadſer, han overhovedet led i Krigen paa den Aarſtid, paa hvilken den foregik, har været Aarſag til hans Svaghed, men for Udvalget er der ſaa ſtor Sandſynlighed derfor, at man ikke har taget i Betænkning at henviſe det Andragende til den høitærede Miniſter. Det er jo muligt, at

Saadanne kun kunne hjælpes ved en ny Lov, det veed jeg ikke, det er Noget, den høitærede Miniſter nærmere maa tage under Overveielſe, men jeg tror udtale, at Udvalget for ſit Vedkommende ikke vil have Noget imod, at man bringer Hjælp i et Tilfælde, hvor Sandſynligheden er ſaa ſtor. Det er viſt meget ofte Tilfældet for deres Vedkommende, ſom gjorde ſidſte Krig og iſær det ulykkelige Tilbagetog med, at de have lidt et Knæk, ſom de aldrig ſiden have forvundet. Det er idag 20 Aar ſiden; ja, jeg ſlaar ikke derpaa, fordi jeg tror derved at ſtulle bevæge Thinget ſærlig til Medlidenhed; thi Thinget har altid, ſaa vidt jeg har opſatt det, været beredvilligt til i Virkeligheden at komme Invaliderne til Hjælp. Det var det ene Andragende, ſom var noget forſkjelligt fra de øvrige. Det andet Andragende, nemlig det under Nr. 13, er fra Smed Chriſtian Peterſen af Kjøbenhavn om Understøttelſe. Forſaa vidt er det Andragende forſkjelligt fra de andre derved, at han ikke har paadraget sig ſin Stæde i Krigen, men i Fredſtid i Aaret 1857. Jeg henviſer iøvrigt til Betænkningen. Alle de øvrige Andragender vedrørende Invalider ſkal jeg ſom ſagt ikke komme nærmere ind paa. Deres Andragender indeholde en Sum af Bidelſe og ere bilagte med Lægeatteſter, Atteſter fra Sogneraad og fra andre med deres Forhold bekiendte Mænd. De to ſidſte Anſøgere under Nr. 17 og 18 have tidligere haft Invaliderunderſtøttelſe. Jeg oſtenter her, hvad jeg altid har gjort, ſaa ofte jeg har haft Leilighed til at forelægge diſſe Sager, at Udvalget ſom Thinget mere end en Gang har givet tilkiende, at det er dets Villie og Mening, at man hellere ſkal være lidt for rindelig med ſine Underſtøttelſer til diſſe Anſøgere end for tilbageholdende. Jeg anbefaler derfor ſamtlige diſſe Indstillinger vedrørende Invalider.

Jagt: Det er angaaende diſſe Invalider, ſom den ærede Ordfører nylig omtalte, jeg ſkal tillade mig nogle Bemærkninger. Det er aldeles utvivlsomt, at der blandt de talrige Saar, de fra Krigen, ſom, efter at deres Saar vare foreløbig helbredte, ikke havde noget iſinefaldende Men, hvoraf man kunde ſlutte sig til, at det vilde medføre varige Følger for Fremtiden, ſærlig er en Mængde, der ſom Efterveer fra deres Saar i Forening med Krigens Strabadſers uheldige Indflydelse derpaa gaa med nedbrudt Helbred, mange af dem ude af Stand til at erhverve endogſaa det Nødvendige. Ganſke viſt lader der sig i de fleſte af diſſe Tilfælde ikke paaviſe Kausaliteten eller den virkelige